

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 11CoP/29/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6319200232
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Zlocha
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6319200232.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Zlochu a sudkýň Renáty Deákovej a JUDr. Jany Haluškovej ako členiek senátu, v právnej veci starostlivosti o maloletého T. Z., nar. X. I. XXXX, bytom ako matka, v zastúpení kolíznym opatrovníkom Úradom práce sociálnych vecí a rodiny Brezno, syna matky: A. K., nar. XX. S. XXXX, bytom S. XXX/XX, H., a otca: N. Z., nar. XX. V. XXXX, bytom N. XXX/XX, U. nad H., t. č. I. XX, C., N., o návrhu matky na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Brezno č.k. 8P/20/2019-71 zo dňa 16. mája 2019, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch II. a III. a v závislom výroku o nároku na náhradu trov konania **p o t v r d z u j e**.

II. Žiaden z účastníkov **n e m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania..

odôvodnenie:

1. Okresný súd Brezno (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) rozsudkom č.k. 8P/20/2019-71 zo dňa 16. mája 2019 (ďalej len „napadnutý rozsudok“ alebo „napadnuté rozhodnutie“) rozhodol nasledovne:

I. Maloletý T. Z., nar. XX.XX.XXXX sa zveruje do osobnej starostlivosti matky.

II. S účinnosťou od 01.01.2019 je otec povinný prispievať na výživu maloletého 150,-Eur mesačne vždy do 15-teho dňa každého mesiaca dopredu k rukám matky maloletého.

III. Za obdobie od 01.01.2019 do 16.05.2019 vznikol otcovi dlh na zročnom výživnom na maloletého vo výške 600,-Eur; tento dlh je otec povinný zaplatiť k rukám matky maloletého do 3 mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia.

IV. Styk otca s maloletým súd ponecháva na dohodu jeho rodičov.

V. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

1.1 Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že úpravy práv a povinností k maloletému dieťaťu sa domáhala matka, navrhla, aby bol maloletý zverený do jej osobnej starostlivosti s účinnosťou od 01.01.2019, aby bol otec maloletého zviazaný prispievať na jeho výživu výživným 100,-Eur mesačne. Poukázala v návrhu na skutočnosť, že maloletý je narodený mimo manželstva, s otcom maloletého nežijú v spoločnej domácnosti od 01.05.2017. V čase podania návrhu otec prispieval na výživu maloletého sumou 30,-Eur mesačne, o maloletého záujem neprejavuje. Otec maloletého v písomnom vyjadrení poukázal na svoje zamestnanie, príjem, ďalšiu vyživovaciu povinnosť na maloletého syna Petra a pripojil návrh rodičovskej dohody, na základe ktorej by bol maloletý zverený do osobnej starostlivosti matky, on sa zaviazal prispievať na výživu maloletého sumou 50,-Eur mesačne a styk s maloletým nežiadal upraviť.

1.2 Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania, oboznámil sa s listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise. Aplikoval ustanovenia § 36 ods. 1, § 25 ods. 1, § 25 ods. 2, § 24 ods. 4, ods. 5, § 65 ods. 1, § 62 ods. 1 až 5, § 63 ods. 3, § 75 ods. 1, § 76 ods. 1, § 77 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 36/2005 Z. z.“ alebo „Zákon o rodine“).

1.3 Na základe vykonaného dokazovania dospel okresný súd k záveru, že návrh je dôvodný s prihliadnutím na skutočnosť, že matka s otcom maloletého nežijú v spoločnej domácnosti. Maloletého zveril do osobnej starostlivosti matky, styk otca s maloletým ponechal na dohodu rodičov; takejto úprave sa matka domáhala, s takouto úpravou súhlasil aj otec maloletého ako aj kolízny opatrovník.

1.4 Pokiaľ ide o výšku výživného, súd prvej inštancie prihliadal na odôvodnené potreby maloletého ale aj možnosti, schopnosti otca maloletého, možnosti, schopnosti a osobnú starostlivosť matky o maloletého a v záujme maloletého rozhodol nad návrh matky, otcovi uložil povinnosť prispievať na výživu maloletého sumou 150,-Eur mesačne. Matka maloletého je zamestnaná s priemerným čistým mesačným zárobkom 521,54 Eur, má ďalšiu vyživovaciu povinnosť k maloletému Q. K., nar. XX.XX.XXXX. Súd prvej inštancie zistil možnosti a schopnosti otca, v ktorých je dosiahnuť priemerný čistý mesačný zárobok 1.006,46 Eur mesačne. Otec maloletého má pritom ďalšiu vyživovaciu povinnosť k N. Z.ovi, nar. XX.XX.XXXX, na ktorého bol v roku 2010 pri rozvoze zaviazaný prispievať výživným 70,-Eur mesačne. Výdavky, ktoré otec má vrátane ďalšej vyživovacej povinnosti, mu umožňujú na výživu maloletého prispievať vyššou sumou, akú navrhol sám otec maloletého, dokonca vyššou, akej sa domáhala matka maloletého. V tomto smere súd prvej inštancie aplikoval ustanovenie § 40 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „C.m.p.“).

1.5 Súd prvej inštancie vzhľadom ku skutočnosti, že výživné určil od 01.01.2019, rozhodol o dlhu na zročnom výživnom vo výške 600,-Eur, nakoľko za obdobie od 01.01.2019 do vyhlásenia rozhodnutia (16.05.2019) mal otec na výživu maloletého prispieť sumou 750,-Eur. Nakoľko však prispel na jeho výživu len sumou 30,-Eur mesačne, dlh na výživnom predstavuje 600,-Eur. Okresný súd prihliadal na zistené pomery a otca zaviazal zaplatiť tento dlh k rukám matky do 3 mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia.

1.6 O nároku na náhradu trov konania okresný súd rozhodoval s poukazom na ust. § 52 C.m.p., konštatoval, že v konaní nezistil také skutočnosti, pre ktoré by priznanie náhrady trov niektorému z účastníkov považoval za spravodlivé. Z uvedeného dôvodu o nároku na náhradu trov konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov na ich náhradu nárok nemá.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal otec (ďalej aj „odvolateľ“) včas odvolanie, voči druhej a tretej výrokovej vete a žiadal, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok okresného súdu tak, že ho zaviazá prispievať na výživu maloletého sumou 70,-Eur mesačne a v súlade s takto zmeneným výrokom rozhodne o dlhu na zročnom výživnom na maloletého vo výške 200,-Eur.

2.1 V podanom odvolaní tvrdil, že záver súdu o tom, že je v jeho schopnostiach dosiahnuť čistý mesačný zárobok 1.006,46 Eur mesačne, nie je realistické, ak zamestnávateľ zamestnancovi nepovolí nadčasovú prácu, zamestnanec na to nárok nemá a nemôže s takýmito finančnými prostriedkami počítať. Zo zamestnávateľom predloženého potvrdenia o príjme zamestnanca nevyplýva, že sú mu poskytované preddavky na mzdu vo výške 100,- Eur mesačne, ktoré slúžia ako preklenovací úver a v uvedenej sume tiež nie sú zahrnuté zrážky na pôžičky vo výške 300,-Eur, dôchodkové poistenie a zrážky za stravu v podnikovej kantíne podľa odčerpanej stravy. Jednotlivé mesačné zárobky v roku 2018 predstavujú priemer 779,83 Eur mesačne, ktoré zahŕňajú aj nadčasy, ktoré však zamestnávateľ znižuje tým, že prijíma nových zamestnancov a v čase podania odvolania otec maloletého nemá povolenie na nadčasovú prácu a nemôže to nijako ovplyvniť. Zamestnávateľ otca maloletého poskytuje v závislosti od hospodárskych výsledkov dovolenkový a vianočný príspevok, ktoré sú však závislé na kladnom hospodárskom výsledku zamestnávateľa. Tento hospodársky výsledok otec maloletého ovplyvniť nevie, jeho príjem priemerne poklesne o 23,49 %, čo predstavuje sumu 631,49 Eur mesačne. Otec maloletého poukázal na svoje mesačné výdavky. Poukázal na skutočnosť, že vykonáva namáhavú prácu, po pracovnej zmene musí regenerovať, u zamestnávateľa sa stravuje, na jednu stravu prispieva zamestnávateľ, ďalšie si hradí zamestnanec v plnej výške v hotovosti, za jednu stravu platí 4,50 Eur. Kupte si štandardné oblečenie a obuv do každého počasia, sám si perie, kupte si štandardnú drogeriu

a kozmetiku. V máji 2017 mal iba oblečenie a obuv v minimálnom množstve. Aj z dôvodu vyčíslených výdavkov si vyberá preddavky na mzdu vo výške 100,-Eur mesačne.

2.2 Za nesprávne považoval zistenie okresného súdu, že býva v 1 - izbovom firemnom byte; v skutočnosti býva na slobodárni, bunkový systém bývania, v jednej izbe sú dvaja ubytovaní a v druhej sú traja ubytovaní so spoločným sociálnym zariadením. V zmluve o ubytovaní je zákaz prijímania návštev, je pre neho veľkým problémom zobrať syna k sebe. Má podanú žiadosť o byt. Ak by mu bol pridelený, chcel by zobrať syna k sebe po vzájomnej dohode s matkou maloletého.

2.3 Poukázal tiež na to, že za trvania prvého manželstva si zobral pôžičku na byt, spláca ju doteraz, predošlá manželka byt predala a jemu nechala iba 5.000,- Sk. Napriek tomu, že v súčasnosti nemá vlastné bývanie, svoje výdavky vynakladá účelne, aby neprišiel o zamestnanie, pracuje aj napriek tomu, že nemá vlastné súkromie. Taktiež uviedol, že výška výživného 150,-Eur mesačne vzhľadom na odôvodnené potreby maloletého dieťaťa je neprimeraná. Vyjadril presvedčenie, že finančné prostriedky, ktoré matka obdrží na mladšieho syna použije pre potreby staršieho syna, na ktorého on vyživovaciu povinnosť nemá.

3. Matka maloletého v písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu uviedla, že rozhodnutie o výške výživného je primerané aktuálnym potrebám dieťaťa a možnostiam a schopnostiam otca; otec sa s maloletým nestýka, nekontaktuje ho, prispieva mu len 30,-Eur mesačne na výživu. Výdavky otca na splácanie úveru, ktorý nadobudol počas manželstva, s maloletým nesúvisia. Pokiaľ ide o výživné na staršieho syna otca z prvého manželstva, či je suma 70,-Eur postačujúca, je na zvážení jeho matky. Vyjadrila podozrenie, že to bolo zakompenzované predajom bytu, z ktorého otec dostal len 166,-Eur.

4. Kolízny opatrovník v písomnom vyjadrení mal za to, že súd prvej inštancie pri určení výšky výživného vychádzal z odôvodneným potrieb maloletého ako aj z možností a schopností oboch rodičov; poukázal na osobnú starostlivosť matky o maloletého a súčasný nezáujem otca o maloletého.

5. Odvolateľ v písomnom vyjadrení k vyjadreniu matky poukázal opakovane na svoje bytové podmienky, ktoré nemá vhodné na stretávanie sa s maloletým, má však podanú žiadosť na byt. Za fabuláciu považoval tvrdenie matky o kompenzácii výšky výživného a sumy z predaja bytu, ktorý patril do BSM z jeho predchádzajúceho manželstva.

6. K vyjadreniu kolízneho opatrovníka zdôraznil, že tento nevzniesol žiadne námietky ku skutočnostiam uvedeným v podanom odvolaní.

7. Ďalšie relevantné vyjadrenie nebolo.

8. Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu § 65 a § 66 C.m.p, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 C.s.p. a odvolaním napadnuté rozhodnutie okresného súdu vo výrokoch II. a III. a výroku o trovách konania pred súdom prvej inštancie (výrok V.) podľa § 387 ods.1, ods.2 C.s.p. ako vecne správny potvrdil, a to z nasledovných dôvodov:

8.1 Podľa § 387 ods. 1, 2 C.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len a skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

8.2 Podľa § 62 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č.36/2005 Z.z.“ alebo „zákon o rodine“), plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

8.3 Podľa § 62 ods. 2 zákon č.36/2005 Z.z., obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

8.4 Podľa § 62 ods. 4 zákon č.36/2005 Z.z., pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

8.5 Podľa § 62 ods. 5 zákon č.36/2005 Z.z., výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

8.6 Podľa § 65 ods. 1 zákon č.36/2005 Z.z., ak rodičia maloletého dieťaťa spolu nežijú, súd upraví rozsah ich vyživovacej povinnosti alebo schváli ich dohodu o výške výživného.

8.7 Podľa § 75 ods. 1 zákon č.36/2005 Z.z., pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

9. Z obsahu súdneho spisu vyplýva, že matka maloletého sa návrhom domáhala úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému, žiadala, aby súd maloletého syna zveril do jej osobnej starostlivosti a otcovi maloletého uložil povinnosť prispievať na výživu maloletého výživným vo výške 100 Eur mesačne. Otec maloletého s jeho zverením do osobnej starostlivosti matky súhlasil, navrhol určiť výživné na sumu 50 Eur mesačne, styk s maloletým nežiadal upraviť. Preskúmaním veci odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie pred rozhodnutím vo veci samej vykonal dostatočné dokazovanie na zistenie skutkového stavu a dospel k správnym skutkovým a právnym záverom. Dôvody rozhodnutia súdu prvej inštancie sú zrozumiteľné a jasné. Odvolací súd sa s odôvodnením súdu prvej inštancie vysloveným v napadnutom rozhodnutí, ako aj s jeho dôvodmi v celom rozsahu stotožňuje a na tieto v plnom rozsahu poukazuje. Rozhodnutie okresného súdu bolo podložené náležitým preskúmaním sociálnych pomerov účastníkov.

9.1 Výrok rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým okresný súd zveril maloletého do osobnej starostlivosti matky a ani výrok, ktorým súd prvej inštancie styk otca s maloletým ponechal na dohode rodičov, nebol odvolaním napadnutý.

9.2 Súd prvej inštancie postupoval správne, keď po zverení maloletého do starostlivosti jedného z rodičov upravil vyživovaciu povinnosť k maloletému u toho rodiča, ktorému maloletý do osobnej starostlivosti zverená nebol. Je zrejmé, že súd prvej inštancie vychádzal zo zákonných kritérií pre určenie výživného, z vyššie citovaných ustanovení zákona č.36/2005 Z.z. a teda odôvodnených potrieb oprávnenej osoby, ktorou je v danom prípade maloleté dieťa ako aj zo schopností, možností a majetkových pomerov osoby povinnej, ktorou je otec maloletého. Prihliadal tiež na schopnosti, možnosti a majetkové pomery matky, osobnú starostlivosť matky o maloletého a skutočnosť, že otec sa s maloletým vôbec nestretáva.

9.3 Námietky otca uvedené v odvolaní odvolací súd nepovažuje za dôvodné. Súd prvej inštancie vo veci vykonal náležité dokazovanie, vec správne právne posúdil, pričom otec maloletého v podanom odvolaní neuviedol žiadne nové skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé ovplyvniť alebo zvrátiť výsledky doterajšieho dokazovania. Otec maloletého vo svojom odvolaní neuviedol ani žiadnu skutočnosť, ktorá by mala za následok úvahu o prípadnej vade v procesnom postupe súdu prvej inštancie alebo o prípadnej nesprávnosti rozhodnutia, pričom odvolací súd takúto vadu ani nezistil.

9.4 V zmysle platnej právnej úpravy plnenie vyživovacej povinnosti rodičov voči deťom je obmedzené na obdobie, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Kedy nastane takýto právny stav, závisí od okolností konkrétneho prípadu, pričom medzi rozhodujúce faktory na strane dieťaťa patrí jeho vek, zdravotný stav, štúdium, schopnosť zamestnať sa, vykonávať prácu, jeho odôvodnené záujmy a potreby, majetkové pomery a podobne. Len samotná skutočnosť, že dieťa je schopné nejakej zárobkovej činnosti nestačí, aby došlo k zániku vyživovacej povinnosti. Uprednostňuje sa záujem oprávneného, preto v prípade, ak dieťa pokračuje v príprave na konkrétne povolanie v ďalšom vzdelávaní, povinnosť rodičov vyživovať dieťa nezaniká. Vzhľadom na vek maloletého niet sporu o tom, že vyživovacia povinnosť rodičov k maloletému trvá. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov; pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

9.5 Súd prvej inštancie sa dôsledne zaoberal všetkými otázkami, ktoré boli rozhodujúce v prejednávanej veci, vrátane tých, na ktoré poukázal v odvolaní otec maloletého. Výživné určené okresným súdom je vzhľadom na potreby a vek postačujúce aj s prihliadnutím na matkou vyčíslené náklady spojené so starostlivosťou o maloletého (odôvodnené potreby maloletého), skutočnosť, že otec sa s maloletým nestretáva a nejaví o neho riadny záujem, nad rámec doposiaľ poskytovaného výživného na potreby maloletého neprispieva. Výživné od otca pre maloletého, vo výške 150 Eur mesačne (ako je upravené v napadnutom rozhodnutí od 1.1.2019 do budúcnosti) pri vyčíslených bežných nákladoch s predpokladom, že na výživu maloletého okrem osobnej starostlivosti bude prispievať aj matka, predpokladá zabezpečenie všetkých odôvodnených potrieb maloletého dieťaťa, ktoré sú limitované možnosťami, schopnosťami a majetkovými pomermi otca a zodpovedajú aj životnej úrovni oboch rodičov.

9.6 Otec maloletého v podanom odvolaní predovšetkým namietal, v jeho schopnostiach nie je dosahovať súdom prvej inštancie konštatovaný príjem vo výške 1.006,46 Eur, a to z dôvodov na strane zamestnávateľa, ktoré on ako zamestnanec nie je schopný ovplyvniť. Odvolací súd k uvedenému zdôrazňuje, že súd pri posudzovaní schopností, možností a majetkových pomerov povinnej osoby, ktorou je v danom prípade otec, vychádzal s listinných dôkazov obsiahnutých v súdom spise. Po podaní návrhu na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností súd prvej inštancie lustraval zamestnávateľa otca v Sociálnej poisťovni; z lustrácie vyplýva, že vymeriavací základ otca za kalendárny rok 2018 u zamestnávateľa X/XXXX a.s. predstavoval 1.369,58 Eur; podľa potvrdenia zamestnávateľa otec maloletého za obdobie od 3/2018 do 2/2019 dosahoval čistú priemernú mesačnú mzdu vo výške 1.006,46 Eur. Tieto zistenia otec maloletého na pojednávaní nepoprel, popri príjme poukázal na svoje mesačné náklady; výšku dosahovaného príjmu nespochybnil. Z uvedeného vyplýva, že súd prvej inštancie pri svojom rozhodovaní, pokiaľ ide o príjmy otca, správne vychádzal zo skutkového stavu zisteného ku dňu vydania napadnutého rozsudku. Otec maloletého sa v podanom odvolaní snažil spochybniť nárokovateľnosť jednotlivých položiek svojho príjmu (nadčasy, dovolenkový a vianočný príspevok), svoje tvrdenia uvedené v odvolaní nepreukázal, najmä nepreukázal, že od rozhodnutia súdu prvej inštancie by došlo k poklesu jeho príjmov. Námietka, že nedosahuje taký príjem, ako v napadnutom rozhodnutí konštatoval okresný súd, tak nie je dôvodná.

9.7 Správnosť rozhodnutia okresného súdu nevyvrátili ani tvrdenia otca, ktorý poukázal na svoje mesačné náklady. Odvolací súd uvádza, že v zmysle zákonných kritérií súd neberie pri určení výživného výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť. Za také výdavky nesporne možno považovať otcom maloletého tvrdené splátky úveru (pôžičky) vo výške 300 Eur mesačne, vyplývajúce z predchádzajúceho vlastníctva bytu v bezpodielovom spoluvlastníctve s predchádzajúcou partnerkou, najmä pokiaľ otec maloletého poukazuje na nevýhodnosť vyporiadania majetku pochádzajúceho z bezpodielového spoluvlastníctva, keď sám ostal splácať úver a jemu poskytnutá protihodnota ostala nedostatočná. Odvolací súd akceptuje výdavky bežné výdavky otca spojené s bežnými životnými potrebami a pracovnými povinnosťami, je však toho názoru, že nielen otec, ale aj maloleté dieťa má svoje odôvodnené potreby spočívajúce v bežných, denných výdavkoch, spojených so stravovaním, oblečením a zabezpečením bývania. Pri dosahovanom príjme otca je v jeho schopnostiach aby na výživu maloletého prispieval okresným súdom určeným výživným, najmä ak výživné má prednosť pred ostatnými výdavkami otca.

9.8 Ak otec maloletého považoval za nesprávne skutkové zistenie súdu prvej inštancie o tom, že býva v jednoizbovom byte, takéto jeho tvrdenie vyplýva z jeho výsluchu na pojednávaní („medzi moje mesačné výdavky patrí za bývanie v 1-izbovom firemnom byte na Piesku...“), aj keď je rozporné so zistením kolízneho opatrovníka, uvedenom v správe, podľa ktorého „otec 2 roky býva na ubytovni Železiarní Podbrezová a.s.; má k dispozícii samostatnú izbu...“ Súd prvej inštancie však napadnuté rozhodnutie nezaložil na vlastníctve bytu na strane otca (a teda na jeho majetkových pomeroch), ale na zistení jeho schopnosti dosahovať taký príjem, aby bolo v jeho možnostiach na výživu maloletého prispievať určeným výživným.

9.9 Odvolateľ v podanom odvolaní napokon namietol, že výživné nezodpovedá odôvodneným potrebám maloletého dieťaťa, avšak bez toho, aby túto námietku konkretizoval v tom smere, ktoré skutkové zistenie súdu prvej inštancie týkajúce sa potrieb maloletého je nesprávne, resp. ktoré z výdavkov na zabezpečenie potrieb maloletého dieťaťa nezodpovedá kritériu odôvodnenosti. Odvolací súd k tomu dodáva, že v čase, keď všetku starostlivosť o maloleté dieťa zabezpečuje matka a otec sa s maloletým

nestretáva, na jeho potreby neprispieva a nemá žiadne iné náklady súvisiace s maloletým okrem výživného, nie je v nesúlade s odôvodnenými potrebami maloletého dieťaťa určenie výživného vo výške 150 Eur mesačne, najmä pokiaľ určenie výživného v takejto výške odôvodňuje v súčasne dobe dosahovaný príjem otca maloletého. Nakoľko záujem otca o maloletého doposiaľ ostáva len v rovine tvrdení, bol na strane súdu prvej inštancie dôvod na aplikáciu ustanovenia § 40 C.m.p..

10. Vzhľadom vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie vec správne právne posúdil pri riadnom zistení skutkového stavu, jeho rozhodnutie je vecne správne, a preto odvolací súd odvolaním napadnutý výrok v zmysle § 387 ods. 1,2 C.s.p. potvrdil. Zároveň potvrdil aj závislý výrok napadnutého rozsudku týkajúci sa zročného výživného odo dňa podania návrhu do dňa vyhlásenia rozsudku súdu prvej inštancie, ktorý argumentačne napadnutý nebol (len vo vzťahu k určaniu výšky bežného mesačného výživného). Od rozhodnutia o napadnutom výroku (o výške mesačnej výživovacej povinnosti) závisela aj výška zročného výživného, pri prípadnom určení bežného výživného v inej výške v odvolacom konaní by došlo aj k zmene dlhu na výživnom. Odvolací súd zároveň ako vecne správny potvrdil aj závislý výrok o trovách konania, keď okresný súd správne aplikoval ustanovenie § 52 C.m.p..

11. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 52 C.m.p. v spojení s § 58 C.m.p. tak, že žiaden z účastníkov konania nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

12. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.
Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.); dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C.s.p. (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.); na určenie výšky

minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súde je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 C.m.p.).

Proti právoplatnému rozhodnutiu súdu v konaní podľa tohto zákona je prípustné dovolanie generálneho prokurátora Slovenskej republiky (ďalej len "generálny prokurátor"), ak to vyžaduje verejný záujem alebo ochrana práv a ak nápravu nemožno v čase podania dovolania generálneho prokurátora dosiahnuť inými právnymi prostriedkami (§ 78 ods. 1 C.m.p.). Dovolanie generálneho prokurátora je prípustné, ak potreba zrušiť alebo zmeniť právoplatné rozhodnutie prevyšuje nad záujmom zachovania jeho nezmeniteľnosti a nad princípom právnej istoty (§ 78 ods. 2 C.m.p.).

Generálny prokurátor podá dovolanie iba na základe podnetu účastníka alebo osoby dotknutej právoplatným rozhodnutím súdu. Generálny prokurátor nie je viazaný rozsahom podnetu v prípadoch, v ktorých ani dovolací súd nie je viazaný rozsahom dovolania (§ 80 ods. 1 C.m.p.). Generálny prokurátor môže podať dovolanie aj bez podnetu vo veciach, v ktorých môže prokurátor do konania vstúpiť, a to aj vtedy, ak prokurátor do konania nevstúpil (§ 80 ods. 2 C.m.p.).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie ani na základe výzvy na plnenie (§ 379 ods. 1 a 2 C.m.p.), môže mu súd uložiť pokutu do 1.000,- € (§ 382 ods. 1 C.m.p.), rozhodnúť o zastavení výplaty rodičovského príspevku a prídavku na dieťa a príplatku k prídavku na dieťa (§ 383 ods. 1 C.m.p.) alebo odňať maloletému tomu, u koho podľa rozhodnutia nemá byť a postarať sa o jeho odovzdanie tomu, komu bolo podľa rozhodnutia zverené, alebo tomu, komu rozhodnutie priznáva právo na styk s maloletým po obmedzený čas, alebo tomu, kto je oprávnený neoprávnené premiestneného alebo zadržaného maloletého prevziať (§ 386 ods. 1 C.m.p.) a to všetko aj bez návrhu (§ 376 ods. 2 C.m.p.).